

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De profunda abnegatione sui. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Cant. 5.
Explicatio
huius ex
Canticis ca.
Manus
mea distil-
lauerunt
Myrrham,
&c.

dens per mystica verba, quid bonitatis in hoc Christus velit, quod quidam in laboribus sic deseruiunt, *Manus mea* (inquit) *distillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha probatissima.* Manus sponsæ hi sunt qui amore Christi opera charitatis exercent in fratres, quorum virtus interior & actio exterior sic abundat ex affectu dilectionis ad omnes, vt amara & despecta oculis humanis tractare, ad qualemcumque consolationem debiliū & impotentium delectentur. Sed & digiti pleni sunt myrrha probatissima; dum singula & distincta officia, & Spiritus sancti ordinatione formata, sic fiunt in domo Dei: vt omnes, qui ad agendum aliquid de purati fuerint, non ex proprio consensu, sed magis trahantur per salutarem obedientiam renunciantes proprietatibus omnibus: etiam cum grauitate quandoque cordis, & amaritudine valida. Etenim sic in veritate efficiuntur myrrha probatissima, cum in rebus parvissimis, & in quibus foret aliqua naturæ consolatio, seipsos relinquere & mortificare laborant. Potest igitur probata myrrha accipi, dum quis propter Christum, carnalem vitam crucifigit laboribus, vigiliis, & ieiuniis. Sed fit tunc myrrha probatissima, cum in nullis rebus sibi viuunt; sed superatis apertis & grossioribus mortificationum stimulis, etiam valde subtiles propriæ voluntatis motus immolat. Quod cum fecerit, nimirum cum Christo in cruce sitiente, potum felle mixtum spiritualiter gustat. Cui competit illa in cruce pendentis responsio: *Consummatum est.*

Ioan. 19.

§. 2. De profunda abnegatione sui.

Verbum
Christi
Consum-
matum est,
amde iis
dici queat,
qui in totū
se abnega-
uerint.

NAM cum aliquis ad tantā peruenit abnegationis profunditatem, vt neque in magnis neque in paruis, nec in aduersis nec in prosperis, suam exquisierit voluntatem, iure etiam de se dicere potest: *Consummatum est.* Hoc est; Quicquid virtutis, quicquid perfectionis, quicquid spiritualis est conuersationis, in hoc vno munere adimpleui, videlicet in plenaria mei abnegatione. Et hæc est myrrha probatissima. Sed antequam huius myrrhæ speciem quis agnoscat, in multis sæpè grauitatibus seipsum experitur; quàm facillè caro remurmurat, quoties trepidat, quoties subruit, in quo conspectu intelligit, quantus sit labor non facere, quod concupiscit; quàm durum frangere ad omnem nutum alterius suos conceptus animi. Si ergo hæc & his similia, latius excogitata pertransierit, tanquam veræ mortificationis probamenta (quæ omnia fortes Christi amatores ardentissimo affectu subire festinant) inueniet proculdubio quam veraciter dictum sit; *Et digiti mei pleni myrrha probatissima.* Probantur enim à minimo vsque ad maximum eorum digiti, & 3

& à summo virtice vsque ad plantam pedis, sine tentatione nihil vacat in ipsis. Nam modò iubentur exteriora, modò compelluntur ad sui custodiam introire; nunc huc illucq; discurre-re, nunc etiam quieti insistere; modò paulo plus vigilare, & paulo pòst vigilias nequaquam protrahere: nunc quodlibet protinus abiicere, nunc quod horrent, sine mora perficere. Si est ali-quod genus supplicij, quod martyres facit; tunc maximè illi martyres fiunt, qui toties verbo Dei, tanquam gladio submissi plestuntur; quoties sibi ipsis per obedientiam moriuntur. O quam sublimiter de talibus filiis gloriari potest sponsa Christi mater ecclesia dicens: Manus meę distillauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha probatissima.

Martyrij
species
quædam
est sibi to-
ties per
obedien-
tiam mori

§. 3. *Declaratio literalis, Introduxit me rex in cellaria sua.*

Accipe & aliud verbum ex ore Sponsi, aptum ministerio tuo, quod etiam priùs putabam inducere ad consolationem: sed præuenit me Deus quasi nescienter, docens me primùm debere mihi metipsum interius mori, antequam dignè possem aliis foris deseruire. Vtputa si adhuc impatiens in paruis læsionibus esse, qualiter tunc aliorum infirmitates bene sustinerem. Et si adhuc superbus esset animus meus, quomodo portarem sine murmure murmuraciones, sine contradictione detractiones, & indisciplinatorum mores. Constat namque quòd patientia & humilitas, summè necessaria sunt ministrantibus. Est autem intentum verbum istud, quod sponsa cum multa etiam iucunditate loquitur, dicens: *Introduxit me rex in cellaria sua.* Habeat ipsa intellectum huius verbi, in ministerio Christi absconditum. Tu æstima apud te magnum, si inueniatur etiam in te per opus ali-quod extrinsecum, æquè ipsi gratum. Nam si hoc ipsum verbū (*Introduxit me rex, &c.*) traxerit quis ad boni cellarii officium, inueniet utique plenum sensum & perfectum, intus sapidum, & foris non otiosum.

Patientia &
humilitas
in Officiis
cum pri-
mis neces-
saria.

Cant. I.

§. 4. *Qualiter teipsum consolaberis in Christo.*

Propterea libenter & perseveranter age, quod agis, & quodā mentali gaudio vtere in opere tuo, retinens apud te verbum suauitate plenum; *Introduxit me rex in cellaria sua.* Hæc est enim voluntas Patris tui, qui in cælis est, & eius qui in terris; ut ita facias, sicut ordinatum est tibi. Nam potes coram iudicantibus te confidenter protestari, quia non ego ipse introduxi me, sed introduxit me rex in cellaria sua: Deus rex cæli & terræ, maris & omnium quę in eis sunt, rex magnus super omnes reges: qui cuncta sapienter regit, quę potenter creauit: rex potens, rex cle-

Explicatio
paraphra-
stica huius
ex Cantico
sponsæ: In-
troduxit
me rex, &c.
iuxta lite-
ram &
spiritum.